

Kul Olmak Layığıyla

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mayıs 2021

Mahzun bir gülüş müydü sahi, ansızın kundaklanan yeryüzünden geride kalan o ışıklı yol...

Martıların muhatabıydı pencerem: asılı kaldığım bir gizin öncüsü ve işte onca renk bağdaş kuran adeta kristal bir avize yüreğimin görünmeyen örtüsü.

Kel alaka hazan ve isyan ve haris gölgeler...
Uzağındaydım illa ki nefretin, iblisin.
Şüheda düşler, ah, sevgili
Ömür törpüsü sınıdığıma binaen
Hüzün saklı olsa da içimin katlarında
Daha çıkacağım nice basamak
Şerh düşülesi günde saklı değildi hem
Koca ömrün öyküsü.

Kodamandı kimi zaman
Başına buyruk yüreğimle çıkıp da yola
Kucakladığım yer gök
Büyüttüğüm gözümde ne çok insan
Ama büyükten büyüktü Rabbim
Sığındığım, korunduğum eksik etmediğim metanetin
İhlaslı yüreğimde kalın bir sicim
Asıldığım mevsim ve gökyüzünün övüncü
Elbet, devasa bir rahmet
Aşkın kızağında
Yalnızlığın değil de saklı tuttuğu
Tırsak hangi gölgeyse
Işığı idi inancın
Meali yaşamın
Nice katık ettiğim duygu
Sağır Sultanın bile duyduğu.

Acılardı ezik olmayan varlığıma eşlik eden
Açığım da yoktu üstelik
Varsa yoksa masum dileklerim
Sevebildiğimden öte

Sevilmek ne güzeldi Rabbin nezdinde.
Korunağım, ulemam ve sancağım
Kıtalar aştığım olsa da izafı
Tırmandığım dağ tepe neydi ki
Üstelik daha çok yolum vardı kavuşmak adına hidayete.

Kursađımdan geçmezdi hem
Sevdiğim kadar özlemimi duyduğum şelalem
Elbet içimden taşan
Boyumu çoktan aşan
Rahmetin esintisi
Yarına delalet elbet umudun tecellisi.

Sözcüklerdi atlastan yorganım
Kim çalarsa çalsın neşemi
Umut ve sevgiydi ömrün çengisi
Haşmetli bir sağanak kapıldığım
Rengimde saklıydı üstelik masum yalnızlığım
Elbet el veren yükümü alan
Şerh düşen benliğime
Haiz olduğum inancın asılı kaldığı belleğimde.

Hele ki katıksız coşkum
Sevginin merhalesinde
Yâd ettiğimden fazlaydı hem yarınların tesellisi
Yaşamaktan ötesi saklıydı dualarımda
İki cihanın da beklentisi
Kulluđumu yaşarken yaşatırken insanlığımı
Kurduğum bir saat gibi
Sevgi ve rahmet adeta tüm kötülüđe inat...